

Марио Кроненберг

Горещи ноци

Нощта пак се спуска – измамно интимна,
гореща, безсрамна и мамещо нежна
Отнейде изплува Луната невинна
Потъвам в съня си – там пак ще те срещна...

Гласът ти пак гали ухото ми, мила,
и цялата нежност е в твоите очи...
От любов и целувки оставам без сила,
Луната ме милва със нежни лъчи

Всяко докосване пали вулкани,
изригва във гейзери бясно страстта
Оставаме после за миг бездиханни,
преди да потънем пак в нежността

Събудих се потен, горещ и самотен
Твоят образ отплува далече в нощта
Летях сякаш в самолет безпилотен,
отклонил се от курса си – към любовта

КРАЙ

© Марио Кроненберг

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11962>]